

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu vil jeg lade ministerens bemærkninger til Det Radikale Venstre og retssikkerheden passe-re, ikke mindst fordi ministeren er ledende medlem i en regering, hvor retssikkerhed i relation til udlændinge og Udlændingestyrelsen jo simpelt hen er ikkeeksisterende.

I stedet kunne jeg tænke mig at spørge ministeren om, hvad der skal ske med Arbejdstilsynet, om ministeren nu i anledning af vedtagelsen af den her lov, hvor man jo kan imødesee, at Arbejdstilsynet skal bruge en hel del energi på indsamling af beviser og bevisførelse og det at skulle til at føre en række nye sager i hvert fald på en ny måde, så har tænkt sig at benytte den her anledning til i de igangværende finanslovforhandlinger at tildele Arbejdstilsynet en stigende bevilling i stedet for, som tilfældet er i øjeblikket, en faldende bevilling.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er næsten fristende for mig at genoplive diskussionen om den arbejdsmiljøreform, som også Det Radikale Venstre er en del af, hvor vi jo har gjort det unikke i verden, at vi er det første sted, der har besluttet at gennemgå arbejdsmiljøet i hver eneste virksomhed med ansatte.

Det er det største skridt, der er taget nogen steder, for arbejdsmiljøet i Danmark. Og vi har jo givet ressourcer til, at disse screeningsbesøg kan gennemføres.

De her straffesager vil ikke betyde, at der bliver beslåglagt ekstra ressourcer. Det oplyser f.eks. politiet, og jeg tror også, at jeg roligt kan sige, at det kan Arbejdstilsynet nok løfte.

Men jeg synes, det er lidt flot, at fru Geday så bare siger: Nå, men så lader vi lige det her med retssikkerhed være væk et øjeblik. Den betyder altså ret meget i straffesager. Jeg gentager det, og min appel går på, at vi taler om objektiv pålæg-gelse af straf. Det er dog uhørt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det anden og sidste korte bemærkning til fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo ikke mere uhørt, end at Venstre selv har været med til at indføre det i sin tid, da den

første arbejdsmiljølov blev vedtaget. Og ministeren har da også været minister i 4 år, før han fandt denne uhørte situation og anledningen til at bringe den op.

Nu har ministeren jo været så dygtig til at definere lige præcis det her spørgsmål omkring arbejdsmiljø uden for det forlig, som ministeren ganske rigtigt fremhæver, at Det Radikale Venstre med stor fornøjelse er en del af. Jeg vil så bare gerne have, at ministeren bekræfter over for mig, at han har oplysninger fra Arbejdstilsynet, som betyder, at han kan garantere, at de ikke med denne lov, som jo mig bekendt ikke er en del af forliget, kommer til at bruge flere ressourcer på bevisførelse og på at sagsøge arbejdsgivere, end de gør i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror godt, jeg kan sige, at det her ikke vil kræve ekstra ressourcer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udvidet adgang til overflytning, supplerende dagpenge, forenkling m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Lovforslaget, som vi nu skal behandle, er endnu et led i den kæde af forslag, som VK-regeringen har fremsat med henblik på at sætte mennesket foran systemet og øge det frie valg.

Kl. 14.40

Forslaget går ud på at give a-kasse-medlemmer uden erhvervsarbejde mulighed for at flytte fra den ene a-kasse til den anden. Det vil sige, at f.eks. efterlønnere og ledige fremover vil få den ret, som i dag er forbeholdt beskæftigede. For Venstre er det væsentligt, at det enkelte menneske har størst mulig råderet over sin egen tilværelse, og medlemskab af en a-kasse er en væsentlig del af den tryghed, som mange mennesker er afhængige af og derfor en væsentlig del af deres tilværelse som sådan. Derfor hilser vi nærværende forslag velkommen.

Samtidig fremgår det af forslaget, at a-kasserne skal have rimelig tid til at varetage det praktiske arbejde i forbindelse med overflytningen, så lovforslaget holder også her en god balance.

Yderligere indeholder forslaget en klar forbedring for personer, som er så uheldige at være syge i perioder over 6 uger under beskæftigelse. De vil med forslagets vedtagelse nemlig få forlænget referenceperioden på 6 år, som er afgørende for dagpengereetten. Med andre ord vil en beskæftiget person med længerevarende sygdom ikke længere blive dårligere stillet end en person, som er syg under ledighed. Det forekommer at være en klar forbedring for personer, der bliver ramt af længerevarende sygdom.

Endvidere får a-kasserne adgang til at differentiere administrationsbidraget for ikke-lovpligtige ydelser under hensyntagen til de faktisk afholdte administrationsudgifter, og det er bestemt et fornuftigt forslag. Det vil øge konkurrencen mellem a-kasserne, men det vil efter Venstres opfattelse også medføre, at a-kasserne motiveres til at kunne udbyde yderligere service over for medlemmerne.

Venstre støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

I går havde vi i Arbejdsmarkedsudvalget besøg af Danske Sundhedsorganisationers a-kasse, som kunne fortælle os, at de er lidt bekymrede over, at der er en ledighed på området på 0,4 pct. Det vil sige, at der stort set ingen ledighed er blandt sygeplejersker.

Når dette lovforslag bliver vedtaget, vil vi komme i en situation, hvor en ledig sygeplejerske, som er medlem af Danske Sundhedsorganisationers a-kasse, vil føle sig åndet lidt for stærkt i nakken af en lidt for aktiv a-kasse, som rådighedsvurderer vedkommende lige lovlig tæt, og kan risikere at blive anvist arbejde dagen efter at have meldt sig ledig. Den ledige vil nu, efter at lovforslaget er blevet vedtaget, kunne vælge at flytte til f.eks. en tværfaglig a-kasse med en mindre aggressiv holdning til, hvorvidt vedkommende skal ud i anvist arbejde eller ej, og måske med mindre kendskab til arbejdsmarkedet for sygeplejersker.

Bekymrer det ikke Venstre, at vi rent faktisk på den måde kan risikere at komme til at skade formidlingen af ledig arbejdskraft til ledige stillinger?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg tror altså, at den a-kasse, som er meget aktiv og derfor kunne komme til at ånde et ledigt medlem lidt stærkt i nakken, typisk også vil vise sig at være en a-kasse, der er aktiv på en række andre områder, og derfor vil det ledige medlem måske netop i en sådan a-kasse kunne føle sig godt tilpas, fordi man får større støtte i arbejdet med at skaffe sig et nyt job.

Med hensyn til den problemstilling, at man i den pågældende a-kasse antager, at de ledige direkte spekulerer i at forblive ledige, vil jeg sige: Nej, jeg deler ikke den bekymring, det vil jeg tilkendegive.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er der jo det specielle i situationen her, at en a-kasse har henvendt sig til os med en bekymring om, at der måske blandt deres medlemmer skulle være enkelte, som kunne have lyst til at få lov til at gå ledige i nogle perioder, på trods af at der er mangel på sygeplejersker.

Der er virkelig en a-kasse, som simpelt hen er bekymret for, at den rent faktisk har nogle medlemmer, som ikke ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og derfor er jeg lidt overrasket over, at det ikke bekymrer ordføreren, at vi kan komme i en situation, hvor ledige vælger at shoppe ud af den aktive a-kasse og over i en a-kasse, som måske er mindre aktiv eller mindre opsøgende eller har lidt mindre forstand på det område af arbejdsmarkedet.

Er det virkelig korrekt forstået, at det altså ikke er en bekymring, man har hos Venstre? Og hvad bygger man den opfattelse på?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er jo sådan, at lovforslaget indeholder en række klare forbedringer for de ledige, men det kan jo godt være, at det får en uhensigtsmæssig effekt for en, to eller tre personer i en a-kasse. Det er ikke noget, vi vil udelukke, men det er ikke noget, der bekymrer os i en sådan grad, at vi synes, det samlet set skader lovforslaget.

Det, der også er væsentligt, er, at når et medlem selv flytter fra en a-kasse til en anden, følger sagsmappen jo med. Det vil sige, at den opfølgning, den første a-kasse har lavet over for den ledige, vil følge med over i den næste a-kasse, og generelt må vi antage, at a-kasserne er meget optaget af at få ledige i gang og sikre, at de regulært står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kl. 14.45

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere to korte bemærkninger. Først er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er meget kort.

Det undrede mig, at Venstres ordfører var så positiv over for muligheden for at kunne differentiere mellem bidragene til a-kassen fra de forskellige medlemsgrupper i den samme a-kasse. Er ordføreren slet ikke bekymret for, at det vil betyde, at det er de ledige, der har sværest ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet, som skal betale mest, mens de, der måske ikke har så svært ved det og derfor ikke har brug for den samme service fra a-kassen, kommer til at betale mindre? Vi får lige pludselig opdelt de arbejdsløse i den samme a-kasse i grupper: De, som skal betale mere, fordi de tilhører den dårligst stillede gruppe, og de, der tilhører den bedst stillede gruppe, men som skal betale mindre.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Vi forstår altså lovforslaget således, at de ledige netop ikke bliver opdelt i grupper, men at der kommer differentierede administrationsbidrag, som er opdelt pr. individ, altså ikke i faggrupper. Derfor kan der jo godt være en gruppe, som bliver omfattet af en differentieret og dermed

måske forhøjet omkostning og har brug for assistance fra a-kassen, men det er jo også derfor, det er meget væsentligt for Venstre, at de lovpligtige ydelser ikke er omfattet af de differentierede administrationsbidrag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu lagde jeg såmænd ikke så meget mærke til, om ordføreren sagde grupper eller mennesker, for det er jo i og for sig ligegyldigt. Det, det hele handler om – altså det, forslaget handler om, og som jeg forstår at ordføreren støtter – er, at de, der har brug for hjælp fra deres a-kasse, skal betale mere, og de, som ikke har brug for hjælp fra deres a-kasse og måske umiddelbart selv kan komme i arbejde, skal betale mindre. Det er altså dem, der er mest udsat på arbejdsmarkedet, som skal betale mest for at være medlem af den samme a-kasse, og er det rigtigt forstået, at det går Venstre ind for?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Man skal jo huske, at det overordnede formål med lovforslaget netop er, at ledige også får mulighed for at skifte fra en a-kasse til en anden, hvilket gør, at der kommer konkurrence på dette område. En ledig, der føler sig forfulgt af høje administrationsomkostninger ved at være i en a-kasse, vil kunne flytte til en anden, det er jo en del af lovforslaget.

Men jeg vil ikke være afvisende over for, at vi naturligvis skal være opmærksomme på, at forslaget ikke rammer på en sådan måde, at der er personer, der uhensigtsmæssigt ikke kan nyde godt af de ydelser, som a-kasserne stiller til rådighed. Vi er meget optaget af i Venstre, at der faktisk bliver mere service til rådighed gennem a-kasserne og meget, meget gerne også øget konkurrence med henblik på at understøtte de ledige i at komme videre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der endnu en eller eventuelt to korte bemærkninger. Først er der hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når jeg hører de svar, man får på spørgsmålene, tror jeg, der en ting, Venstre har misforstået. Det er et ideologisk inspireret forslag, et ønske om liberalisering, og det kan være meget godt, når man taler om produkter som vaskepulver og lig-

nende, men det kan have en utilsigtet virkning, når man taler om mennesker.

Man vil nu lave en konkurrence mellem a-kasserne på prisen, så et medlem kan flytte fra en a-kasse, som har et relativt højt administrationsbidrag, til en, der har et lavere, og man tager udgangspunkt i den enkeltes pengepung. Men a-kassens primære opgave er at servicere medlemmet, og de a-kasser, som har et højere administrationsbidrag, kunne jo tænkes også at have en mere effektiv form for jobvejledning, uddannelsesvejledning og i det hele taget en bedre servicering af medlemmerne, så der bliver kortere vej fra ledighed til job, netop fordi a-kassen er aktiv i modsætning til de a-kasser, der har et lavt administrationsbidrag og bare overholder lovens bestemmelser.

Det, Venstre er i gang med her, er at bruge den laveste fællesnævner, og dermed kommer man til at lave noget, der går stik imod det, beskæftigelsesministeren forsøger at føre igennem i reformen »Flere i arbejde«. Kan Venstres ordfører ikke se det skisma, man er ude i? Det er noget snavs, man er på vej ud i.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kunne forstå indlægget, hvis det var sådan, at vi nu indførte en brugerbetaling, som ikke havde været der tidligere. Men det er jo ikke tilfældet. Det er sådan, at der også i dag er administrationsbidrag, som betales af privatpersoner, men problemet er bare, at det er et standardiseret, ikkedifferentieret bidrag, medlemmet skal betale, og at det ledige medlem ikke kan komme væk fra den a-kasse, som har et generelt højt administrationsbidrag.

Kl. 14.50

Man kan sige, at det er en tosidet strategi. Vi giver adgang til differentiering af administrationsbidraget, men sikrer også omvendt, at den ledige eller den efterlønner, der finder, at administrationsbidraget i den pågældendes a-kasse er for højt, har mulighed for at sige: Her ønsker jeg ikke at være. Jeg finder en anden a-kasse, som kan tilgodese mine behov.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lad mig sige det lidt mere direkte: Efter det svar er jeg hundrede procent sikker på, at Venstre ikke har forstået, hvad der er ideen med a-kassernes opgaver.

Regeringen pålægger arbejdsløsheds-kasserne den ene opgave efter den anden med det formål at sikre den kortest mulige vej fra ledighed til job. Men de opgaver koster penge, og de a-kasser, som vil leve op til regeringens målsætning om kortest mulig vej fra ledighed til job og laver en offensiv indsats, bliver nødvendigvis nødt til at tage et lidt højere administrationsbidrag. Men så kommer Venstre, fordi det ideologiske spiller en større rolle end jobbene, og siger til folk: Nej, hvis I ikke vil betale for at komme i arbejde, så gem jer i en a-kasse, som har et lavt administrationsbidrag.

Det er elementer, som slet, slet ikke hænger sammen, og det tror jeg faktisk godt fru Tina Nedergaard kan forstå. Men hvad vægter højest? Er det at få effektive arbejdsløsheds-kasser? Eller er det at holde den ideologiske fane højt på bekostning af jobskabelse?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Ideologi dækker jo f.eks. over, hvilken holdning til, hvilken opfattelse man har af, hvordan samfundet har udviklet sig og kan udvikle sig, og det er en del af Venstres ideologi, at mennesket skal gå frem for systemet, og at man derfor skal have et frit valg mellem forskellige muligheder her i samfundet. Det gælder i dette tilfælde a-kasser, det kan også være sygehuse og folkeskoler osv., og det er en del af Venstres arvegods.

Men det, der er væsentligt at holde fast i, er, at de opgaver, som hr. Ole Sohn peger på at regeringen – eller underforstået Folketinget – pålægger a-kasserne, jo er de ydelser, som ikke er omfattet af administrationsbidraget. Men vi skal ikke være afvisende over for at følge udviklingen tæt, for det helt afgørende er jo, at forslaget medvirker til en forbedring for det enkelte menneskes situation under ledighed, for så vidt vedkommende ønsker at skifte a-kasse. Der er ikke nogen, der skal skræmmes ud af en a-kasse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Forslagspakken indeholder, som det blev sagt før, ti forslag, der set med vores øjne er en blanding af rent administrative forslag med det formål at forenkle a-kassernes arbejde og forslag, der er mere ideologisk betingede, og hvor rege-

ringens modvilje – man kan blive i tvivl om, hvorvidt det kun er Venstres modvilje – mod fagligt funderede a-kasser kommer til udtryk.

Jeg vil først komme med nogle bemærkninger om de rent administrative forslag, som vi gerne vil støtte. Forenkling af optagelsesregler og bortfald af dokumentationskrav er et udmærket forslag. Forlængelse og ligestilling af referenceperiode med sygedagpengeperioden er også godt, og det samme gælder præcisering af reglerne om supplerende dagpenge, så man ikke permanent kan indrette sig på supplerende dagpenge; bortfald af forrentning af ydelser med tilbagebetalingskrav; udlægning af slettekompetencen til a-kasserne; reglerne om inddrivelse af statskrav på basis af a-kasse-afgørelser; bortfald af pligt til at holde årsmøder i a-kasserne; og nedlæggelse af faggrænseudvalget. Disse otte forslag kan vi støtte, og vi synes oven i købet, at det er ganske gode forslag.

Til gengæld er de sidste to politisk-ideologiske forslag ikke så gode, at de glider ned ved samme lejlighed, selv om det er godt forsøgt.

Forslaget om, at de ledige skal have ret til at skifte til en tværfaglig a-kasse i ledighedsperioden, synes vi er en rigtig dårlig idé. Faktisk vil en sådan mulighed for skift af a-kasse meget let kunne trække i en helt anden retning end den, vi i de løbende forhandlinger om »Flere i arbejde« sidder og bokser med, nemlig at det ikke skal være muligt at gemme sig i systemerne for hverken tilbud eller konkret formidlet arbejde.

Vi ved, at de tværfaglige a-kasser ikke har den faglige viden eller pågænighed over for medlemmerne, som de fagligt afgrænsede kasser har, og derfor vil vi ikke medvirke til, at en ledig kan smutte rundt mellem de forskellige kasser, alt afhængigt af om de er pågående og opfølgende eller ikke er det. Dertil kommer, at der ikke er lagt op til en ligestilling mellem de tværfaglige a-kasser og fagligt afgrænsede kasser, når det drejer sig om de lediges valgmuligheder.

Kl. 14.55

Vi synes, det er et dårligt forslag, der klart modvirker et velfungerende arbejdsmarked, hvor ledige og job skal matche så effektivt og hurtigt som muligt.

Forslaget om en mulighed for differentierede administrationsbidrag er direkte usolidarisk og dårligt. En række a-kasser medvirker gennem ikkelovpligtige, opkvalificerende og jobformidlende aktiviteter til at nedbringe ledigheden og reducere flaskehalse.

Ved at gennemføre forskellige administrationsbidrag vil de dårligst stillede ledige, som er økonomisk pressede, blive de store tabere. Et lavere bidrag uden ydelser er relativt ufarligt for den stærke ledige, som hurtigt kan komme i gang igen. Han eller hun behøver ikke at betale det høje bidrag. Den svage ledige derimod, der har brug for så meget vejledning og støtte som overhovedet muligt, vil altså komme til at betale for ydelserne, som selvsagt bliver dyrere, når færre bidrager.

Forslaget her er dårligt, og det virker stik imod de ønsker, som jeg har indtryk af vi har i fællesskab om at få tunet arbejdsmarkedspolitikken, så vi undgår langtidslidighed og flaskehalse, og at nogle ledige ikke får den betjening, som de har brug for, hvad enten der nu er brug for pisk eller gulerod.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til det her forslag, til trods for at de otte rent administrative forslag i og for sig er udmærkede. Men vi kan jo bede om at få lovforslaget opdelt, og så kan vi se, om ministeren denne gang vil være venligt stemt over for det ønske.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget er en del af regeringsgrundlaget, og Dansk Folkeparti er jo ikke en del af regeringen.

Lovforslaget giver i punkt 1 ret til at overflytte mellem a-kasserne, selv om man går ledig, og det har Dansk Folkeparti sådan set ikke noget imod.

Beskæftigelsesministeren skriver så i lovforslaget, at det skulle give bedre medlemservice. Det kan jeg jo tvivle på, eftersom det i dag er den billige a-kasse, der har den dårligste medlemservice. Der er selvfølgelig nogle, som f.eks. sygeplejerskernes a-kasse, der har en god medlemservice og lav ledighed. De har faktisk også et af de laveste administrationsgebyrer. De har så en anden norm.

Jeg synes, at vi skal se på den situation, der kan opstå ved en overflytning, hvor den ledige kan gemme sig i systemet, og det vil jeg bruge noget af udvalgstiden til at se nærmere på. Det hænger jo heller ikke helt sammen med, at vi er ude at sige, at vi skal sørge for, at de ledige altid

står til rådighed for arbejdsmarkedet, og at de hurtigst muligt skal komme i arbejde.

I punkt 2 ønsker ministeren, at dokumentation for beskæftigelse bortfalder. Som reglen er nu, skal man have arbejde for at blive optaget i en a-kasse, og jeg synes, at det fungerer udmærket, og jeg kan egentlig ikke rigtig se nogen grund til ændringen. Men det kan godt være, at det også kommer frem under udvalgsarbejdet.

I punkt 3 ønskes en ændring af referenceperioden ved sygedagpengeperioder over 6 uger. Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig kan gennemskue, hvad det indebærer, og hvor mange det drejer sig om, så det skal vi også have set nærmere på under udvalgsarbejdet.

Punkt 4 handler om en præcisering af reglerne om supplerende dagpenge, hvilket kan være fornuftigt, men der er stadig væk spørgsmål at tage op under udvalgsarbejdet, inden vi tager endelig stilling.

Punkt 5 er en ændring af reglerne for administrationsbidraget. Her ønsker regeringen at give a-kasserne en større frihed til at differentiere medlemmernes administrationsgebyr under hensyntagen til udgifter til administration. Det har vi sådan set ikke noget imod, hvis ellers det kommer det enkelte medlem til gode.

Punkt 6 er bortfald af forrentning af ydelser, der skal tilbagebetales efter § 86, stk. 2, og det lyder fornuftigt.

Punkt 7 er udlægning af kompetence til a-kasserne til at slette medlemmet på grund af gæld i de situationer, hvor et medlem undlader at tilbagebetale gæld til a-kassen eller misligholder et frivilligt forlig. Her gives der direktøren for Arbejdsdirektoratet hjemmel til at lade a-kassen træffe afgørelsen, hvilket er en regelforenkling.

Kl. 15.00

Punkt 8 er, at inddrivelse af statskrav på grundlag af a-kassernes afgørelse fremover også skal kunne danne grundlag for udpantning og indeholdelse i løn. Jeg er dog lidt betænkelig ved det juridiske i, at en a-kasse kan afgøre, om der kan ske udpantning. Det skal vi altså have klarlagt, om det er juridisk korrekt, inden jeg siger mere til det.

Punkt 9 er, at Arbejdsdirektoratets årsmøde om a-kasserne fjernes. Det går jeg ud fra er aftalt med a-kasserne, også at der fremover f.eks. skal være temamøder.

Punkt 10 er nedlæggelse af faggrænseudvalget. Det er naturligt, fordi vi har lavet tværfaglige a-kasser.

Der er altså en hel del uafklarede spørgsmål i det her, og jeg synes også, at der er en hel del, der ikke rigtig hænger sammen i forhold til den anden politik, vi laver med, at de ledige skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, at de skal ud på arbejdsmarkedet hurtigst muligt. Der bliver en del, vi skal have set på i Arbejdsmarkedsudvalget, før vi siger ja til forslaget eller vil træffe en afgørelse om det her lovforslag.

Jeg troede først, at det var et forholdsvis enkelt lovforslag, men når man så begynder at kigge nærmere på det, kan man godt se, at det måske er mere kompliceret, end det sådan lige umiddelbart ser ud til. Der bliver en del, vi skal se på under udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil bare spørge hr. Bent Bøgsted, som jeg kan forstå har nogle bekymringer for dele af lovforslaget, som også andre partier har givet udtryk for, om vi under udvalgsarbejdet måske kan arbejde os frem til et forslag fra Arbejdsmarkedsudvalget til ministeren om at opdele lovforslaget.

Ud af de ti forslag, der ligger i dette, er de otte jo mere eller mindre administrative forenklinger, som kan være meget fornuftige. Vi kan sige, at dem kan man godt ekspedere, for det er sådan administration. Så er der to mere ideologisk funderede forslag, som regeringen på baggrund af regeringsgrundlaget vil have igennem, og det er også fair, at de har de forslag.

Men man kunne dele det op, så man tager det, der er mere sagligt begrundet i ét lovforslag, og det, der er mere ideologisk begrundet i et andet, altså at vi rent teknisk laver den opdeling. Er det noget, som Dansk Folkeparti vil være med til at overveje i Arbejdsmarkedsudvalget?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil ikke udelukke noget på nuværende tidspunkt. Jeg vil vente og se, hvilke oplysninger der kommer frem under udvalgsarbejdet her, men jeg vil ikke udelukke noget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er meget positivt, at Dansk Folkeparti er åben over for, at vi måske kan få udskilt de dele af forslaget, som er ideologi. Jeg vil da godt sige, at vi allerede nu kan få noget frem, for jeg vil da allerede nu foreslå, at spørgsmålet om differentieret administrationsbidrag bliver udskilt.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, om hr. Bent Bøgsted vil støtte et forslag om, at den usolidariske ordning med opdelt administrationsbidrag bliver udskilt. Vil hr. Bent Bøgsted støtte sådan et ændringsforslag, sådan en udskillelse?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis det, at man opdeler administrationsbidraget efter grupper, kan komme medlemmerne til gode, så har jeg ikke noget imod, at der er differentieret administrationsbidrag. Overhovedet ikke.

Men der er som sagt mange uafklarede spørgsmål i det her, og derfor tager jeg ikke stilling til noget, før vi under udvalgsarbejdet har fået besvaret alle spørgsmålene. Det er muligt, at der kommer nogle svar på spørgsmålene, der gør, at man kan sige, at det er o.k. og det behøver vi ikke at dele op i særskilte lovforslag. Jeg vil ikke her tage stilling til noget eller love noget. Det venter vi med til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes sådan set, at det ordføreren siger om, at man vil overveje det, når man nu ikke er helt sikker på, at det fremmer et godt formål, er yderst fornuftigt.

Når hr. Bent Bøgsted siger, at han vil se på, om det kommer medlemmerne til gode, vil det vel være sådan, at der er nogle medlemmer, der ikke har brug for jobformidlende samtaler og rådgivningsaktivitet, nemlig dem, som går ud og ind af arbejdsløsheden og relativt hurtigt kommer i beskæftigelse.

Kl. 15.05

Kan hr. Bent Bøgsted ikke se, at der er en risiko for, at de vil vælge et lavt administrationsbidrag, og at det betyder, at de, der sådan set har brug for de her jobformidlende aktiviteter, kommer til at betale forholdsvis mere, fordi der vil være et mindre finansieringsgrundlag? Når nog-

le slipper for bidrag, så koster ydelsen jo noget mere for andre.

Jeg går ud fra, at det er noget af det, hr. Bent Bøgsted også vil se på i udvalget, hvis jeg har forstået hr. Bent Bøgsted rigtigt.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen under udvalgsarbejdet kan man se på alt, og jeg går da ud fra, at fru Jytte Andersen stiller det her som et spørgsmål, der skal afklares under udvalgsarbejdet. Det kunne jeg forestille mig.

Jeg er klar til at se på det hele under udvalgsarbejdet. Noget af det hænger sammen, og noget af det hænger ikke sammen. Da jeg så lovforslaget første gang, tænkte jeg godt nok: Det kan ikke passe, at det er ministeren selv, der har fundet ud af, at alt det her skal sættes sammen i et lovforslag.

Derfor har jeg en hel del uafklarede spørgsmål. Det kan man næsten ikke undgå at have til et lovforslag, der er så sammensat af alt muligt. Derfor tager jeg ikke stilling her fra talerstolen, men venter, til vi har fået besvaret spørgsmålene under udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg skal ikke trætte Folketinget med gentagelser af, hvad der allerede er sagt af fru Tina Ndergaard, men blot supplere med, at også vi Konservative lægger vægt på, at der nu bliver et bedre fokus på den enkelte, at der bliver mere fleksibilitet til at kunne vælge den a-kasse, man ønsker, og at der altså også bliver mere gennemsigthed, så a-kasserne kan konkurrere på prisen og på administrationsbidraget.

Vi hilser det også velkommen, at man kan vælge at blive i sin eksisterende a-kasse, også selv om man skifter branche til en, der traditionelt er uden for det a-kasse-område. I det hele taget er der her fokus på borgeren og ikke på systemet, og det synes vi er positivt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning fra fru Jytte Andersen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu deltager hr. Jakob Axel Nielsen i vores drøftelser om, hvordan vi kan få gearret alle arbejdsmarkedets institutioner til at tage lidt fat på ledige, så de hurtigere kan komme ud af ledigheden.

Kan hr. Jakob Axel Nielsen ikke se, at der er en risiko for, at hvis en ledig er i en arbejdsløshedskasse, som er meget pågående, vil den ledige i sin ledighedsperiode kunne sige: Jeg kunne egentlig vælge at gå hen i en anden a-kasse, som ikke ved så meget om mit fagområde, altså en tværfaglig a-kasse? Så kunne vedkommende putte sig lidt længere væk fra arbejdsmarkedet end det, hr. Jakob Axel Niensens parti og Socialdemokratiet i hvert fald er enige om. Er det ikke en reel risiko?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg synes, at det er ret sjovt at høre den præmis for spørgsmålet komme fra fru Jytte Andersen og fru Jytte Andersens parti, for i mange andre sammenhænge hører vi jo Socialdemokraterne tale om, at alle ledige ønsker at have et job, at der absolut ikke er nogen ledige, der ikke ønsker at komme i job. Derfor er det selvfølgelig lidt morsomt, at frygten opstår i den her sag.

Men det er da klart, at vi i Det Konservative Folkeparti er utrolig fokuserede på at få skabt job og på, og at de ledige, der er, skal matche de ledige job, der også er.

Jeg tror nu egentlig ikke, at det her lovforslag betyder, at folk vil søge hen til en anden a-kasse for at kunne være i fred og ro. Jeg tror, at folk vil være aktive og kigge på prisgennemsigtighed og på, hvad de får for deres penge. Det er de aktive mennesker, der vil benytte sig af det her, og de vil være fokuserede på at komme i arbejde.

Jeg er egentlig ikke så bekymret, men vi skal selvfølgelig altid være opmærksomme på, at de ledige kommer i arbejde.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu er det en helt stor misforståelse, hvis hr. Jakob Axel Nielsen tror, at socialdemokrater er bløjedede eller har bind for øjnene, når det drejer sig om at stå til rådighed. Der er vist ikke andre, der har skærpet rådighedsreglerne, som vi gjorde i 1990'erne. Men det, vi gjorde, var at give de ledige et konkret tilbud, og så fik vi afprøvet, om

de stod til rådighed. Det er sådan set også det, vi er optaget af i dag.

Kl. 15.10

Det er sådan set også det, vi er optaget af i dag, og derfor ser vi en risiko for, at en ledig kan smutte ud af en sådan opfølgende a-kasse og over i en anden kasse og dermed måske vente 2-3 måneder, før han eller hun præsenteres for et tilbud, som kan teste vedkommendes rådighed.

Men lad være med at gå rundt i den tro, at vi ikke er optaget af, at alle skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, for den test tror jeg Socialdemokratiet består, ellers kan man bare gå tilbage til 1990'ernes arbejdsmarkedspolitik og kigge den igennem.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg takker fru Jytte Andersen for at have bragt mig ud af min eventuelle misforståelse – med streg under eventuelle.

Så vil jeg da også gerne takke fru Jytte Andersen og hendes parti for, at de i 1990'erne var med til at stramme rådighedsreglerne, det var fornuftigt. Og hvis det er det, fru Jytte Andersen spørger mig om – om vi vil være med til yderligere rådighedsstramninger for at sikre os, at alle arbejdsmarkedets parter kommer ud i arbejde – så vil vi gerne diskutere det med fru Jytte Andersen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Umiddelbart virker det positivt at give ledige og efterlønnere et friere valg af a-kasse. Vi er da også enige med regeringen i, at det er godt med en vis form for konkurrence mellem a-kasserne. Det sætter jo fokus på medlemsservice, og det giver som regel et lavere omkostningsniveau.

Efter min opfattelse er der stadig væk meget rockwool i en hel del a-kasser; der er langt ind til så vel kød som knogler. Mange, navnlig LO-a-kasser, har jo stadig væk fagforeningspolitiiker ansat som forretningsførere og faglige sekretærer, og det kan måske være en af forklaringerne på, at antallet af a-kasse-kontorer er ret konstant, selv om antallet af ledige må siges at være ret svingende.

Jeg tror personligt, at ledige a-kasse-medlemmer ville have større fornøjelse af flere profes-

sionelle sagsbehandlere eller et lavere kontingent end af politisk valgte ansatte.

Når det så er sagt, så er jeg alligevel mest negativ over for forslaget, fordi det gør op med den solidaritet, som a-kasse-systemet bygger på.

De stærke a-kasse-medlemmer behøver ikke længere at betale for de ydelser, som de svagere a-kasse-medlemmer har behov for. Og sagen er jo, at hovedparten af arbejdsstyrken kun er medlemmer af en a-kasse for at kunne få dagpenge, hvis de mod forventning skulle blive ledige. De kan klare sig med de lovpligtige ydelser. Det kan den del af arbejdsstyrken, der ryger ind og ud af ledighed i kortere eller længere perioder, derimod ikke. De har brug for hele pakken af ydelser fra a-kassen, så vel de lovpligtige ydelser som jobformidlingen og opkvalificeringen.

Ministeren vil til det her sige, at det er frivilligt, om a-kasserne vil vælge at differentiere deres a-kasse-kontingent eller ej, men jeg tror desværre, at konkurrencen mellem a-kasserne vil betyde, at den frivillighed vil blive til frivillig tvang. Vi vil altså få en udvikling, som vil gå fra et solidarisk baseret a-kasse-system til et system, som vil lade de stærke hytte deres egne interesser og de svage sejle deres egen sø.

Jeg er også bekymret for, om vi er i færd med at gøre noget, som ikke er særlig hensigtsmæssigt i den situation, vi står i i dag med et stadig stigende antal ledige stillinger. Jeg er nemlig bekymret for, om ledige kan shoppe mellem a-kasser for at undgå en sagsbehandler, som stiller for store krav til den lediges rådighed – vel at mærke store krav i citationstegn.

Jeg synes, som jeg tidligere har nævnt i dag, at sygeplejerskernes bekymring for, om deres eventuelle ledige medlemmer kan smutte over i en tværfaglig a-kasse for at gemme sig for eventuelle ledige stillinger, faktisk kan være et godt eksempel på, hvad det er for en risiko, der er. Målet må vi vel være fælles om: at så mange som muligt skal i beskæftigelse i en situation, hvor der er efterspørgsel efter dem.

Tværfaglige a-kasser kan være både en fordel og en ulempe. Ulempen er, at de ikke nødvendigvis kender det arbejdsmarked, deres medlemmer skal ud på, særlig godt. Fordelen er, at de måske er bedre til at se ud over den lediges normale fagområde end en meget fagligt orienteret a-kasse er det. Jeg tror, at der er behov for at få undersøgt, hvad der i forhold til beskæftigelsen vejer tungest, fordelene eller ulemperne. Indtil det er sket, er jeg ikke voldsomt tilbøjelig til at lempe overflytningsmulighederne under

ledighed, sådan som det her forslag lægger op til.

Konklusionen er altså, at Det Radikale Venstre på nuværende tidspunkt ikke kan støtte forslaget fra ministeren.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der foreløbig to korte bemærkninger, først fra fru Jytte Andersen.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg sad og blev lidt overrasket over fru Elisabeth Gedays sådan noget bramfrie beskrivelse af arbejdsløhedskassernes medarbejdere. Kan fru Elisabeth Geday bekræfte, at fejlprocenten i a-kasserne i de mange tusinde sager, de afgør, er nede på 1,7 pct.?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det vil jeg med den allerstørste fornøjelse bekræfte.

Jeg vil i øvrigt sige, at mine kommentarer til a-kasserne jo ikke generelt går på en kritik af deres arbejde, tværtimod. Man kan jo godt lave et godt stykke arbejde og have et højt omkostningsniveau, men det kan også godt være, at man kan lave et godt stykke arbejde og have et lidt lavere omkostningsniveau. Og det var sådan set det, min bemærkning gik på; det var bestemt ikke en kritik af det arbejde, i øvrigt meget gode arbejde, som a-kasserne udfører.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil godt lige spørge fru Elisabeth Geday om det her med differentiering af administrationsbidraget. Fru Elisabeth Geday udtrykker en bekymring for, hvordan det vil blive. Er det, fordi fru Elisabeth Geday er bange for, at a-kasserne skal begynde at sige, at de laver forskellige administrationsbidrag alt efter deres medlemmer. Er det dét, fru Elisabeth Geday er bange for?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det kan ikke være hr. Bent Bøgsted ubekendt, at det forholder sig sådan, at langt de fleste a-kasse-medlemmer kun er medlem af en a-kasse, for at de kan få udbetalt dagpenge, hvis de skulle gå hen og blive ledige, og at de er ganske kapable til selv at skaffe sig et arbejde, hvis den situation

skulle opstå. Men der er altså også et antal ledige, som har brug for den ekstra service, som langt de fleste a-kasser tilbyder i form af jobformidling og i form af tilbud om opkvalificering.

Problemet er, at hvis ikke alle vil være med til at betale for den ekstra service, som man yder til de dårligst stillede i a-kasserne, bliver den simpelt hen ikke tilbudt. Og det er min bekymring, at vi simpelt hen stiller de dårligst stillede ledige ringere med det forslag, som ministeren lægger op til.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg går ud fra, at fru Elisabeth Geday er bekendt med, at det jo ikke er nogen tvang, at a-kasserne skal lave differentiering. Det er en mulighed, de har, at de kan lave differentiering. Og det vil sige, at det jo ikke er os herinde, der bestemmer, at de skal gøre det, det er a-kassen selv, der afgør, om de vil lave en differentiering af administrationsgebyret.

Det er jo ikke noget med, at den ledige kan kræve, at der skal være et lavere administrationsgebyr. Det er a-kassen, der suverænt afgør, om de vil bruge den differentieringsmulighed. Derfor kan jeg ikke se, hvorfor der skulle være den helt store frygt for, at medlemmerne vil have et lavere gebyr. De får ikke indflydelse på det, det er a-kassen selv, der afgør det. Det går jeg ud fra at fru Elisabeth Geday er klar over, så den bekymring, for at a-kasserne vil begynde at lave differentiering, skulle jo ikke være der.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu vil jeg håbe, at hr. Bent Bøgsted har ret, og at jeg ikke behøver at have den bekymring. Jeg er helt opmærksom på, at det i princippet er frivilligt, men min bekymring er simpelt hen, at den almindelige markedssituation, den almindelige konkurrence på et lavere medlemskontingent vil medføre, at a-kasserne vil føle sig tvunget til at differentiere deres administrationsbidrag, og at vi så kommer i den situation, hvor vi ikke får tilgodeset de svagest stillede ledige.

Men jeg vil da se frem til det, hvis hr. Bent Bøgsted på den ene eller på den anden måde kan aflive den bekymring under udvalgsbehandlingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførrækken. Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det her lovforslag indeholder ti elementer. De otte af dem kan jeg nogenlunde forstå og også medvirke til at gennemføre, men med hensyn til de sidste to forslag kan jeg simpelt hen ikke i min vildeste fantasi se, hvorfor en liberal, undskyld, det er et forkert udtryk, jeg mener en liberalistisk regering – for der er en verden til forskel på at være liberal og være liberalist – vil blande sig i, hvordan en organisation arbejder.

Kl. 15.20

Kunne man forestille sig, at en liberalistisk regering ville gribe ind over for landbrugsforeningerne – dem er der også nogle stykker af – og bestemme, hvordan de skulle finansiere deres kontingenter, hvad de skulle bruges til? De får jo millioner af kroner af staten og EU i støtte. Så ville det da være helt naturligt, kan jeg forstå, for en liberalistisk regering at sige: Nu skal vi ikke ind og bestemme, hvordan den økologiske forening, hvordan familielandbrugsforeningen osv. skal administrere deres kontingenter.

Sådan ville man jo aldrig nogen sinde drømme om at tænke i en liberalistisk regering, men alligevel siger man: Over for a-kasserne har vi en anden målestok. Det er det, der hedder at tale med to tunger. For hvad er det, man gør i forhold til a-kasserne? Det er, at man siger: Vi vil bestemme, i hvilken a-kasse folk skal være.

Hvorfor vil man det? Jo, fordi man gerne vil have, at folk kan sive og shoppe. Og hvad skulle formålet være med det, ud over at folk skulle sive fra den a-kasse, hvor de fagligt set hører til, og som fagligt set er i stand til at bringe dem videre i et job, altså kortest mulig vej fra ledighed til job?

Skulle der være enkelte, som gerne vil gå og putte sig i systemet, så er det ikke muligt, hvis de er i en faglig a-kasse, som har et ordentligt administrationsbidrag, som gør, at de kan give en ordentlig hjælp.

Men når der nu gives mulighed for, at man kan shoppe mellem a-kasserne, er det klart, at hvis man er i en situation, hvor man helst vil være fri for at blive anvist et arbejde, så kan man flytte over i en anden a-kasse, og så starter man fra bunden igen.

Jeg synes simpelt hen, det er uhørt, at en liberalistisk regering på den måde på den ene side

siger kortest mulig vej fra ledighed til job, der skal bare presses på fra dag et, og på den anden side siger til de a-kasser, som så vil bruge et administrationsbidrag til at sikre et personale, som vil være med til at presse på: Ha, ha, nej, nej, sådan skal det ikke være, så skal medlemmerne have mulighed for at kunne flyttes over i en anden a-kasse, hvor der ikke er så meget energi. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Der er kun en eneste forklaring på den liberalistiske regerings forslag, og det er, at man ønsker at fremme sin ideologi, på trods af at man ved, at det har en negativ effekt på den politik, regeringen i øvrigt står for. Det er det, jeg simpelt hen ikke kan forstå.

Derfor synes jeg, at det ville være mest reelt – det ville jeg i øvrigt også tro at enhver minister med respekt for sit embede kunne have en interesse i – at få mest muligt af sin politik igennem med det bredest mulige flertal.

Derfor vil jeg foreslå, når vi kommer i udvalget, at vi opdeler lovforslaget sådan, at de otte elementer, som der er nogle mere eller mindre reelle saglige/faglige begrundelser for at gennemføre, ser vi på under et, og så er der den del, hvor regeringen ud fra nogle ideologiske betragtninger gerne vil lave et miskmask af, hvad man siger i reformen »Flere i arbejde«, kortest vej fra ledighed til job, som står i modsætning til lovforslaget her, hvor man nu skal give mulighed for at kunne gemme sig længst muligt.

Altså, de to elementer i forslaget, hvor man skyder med spredhagl, fordi man hellere vil fremme ideologi frem for saglighed, tager vi så for sig, og så kan vi tage en ideologisk debat om det. Det synes jeg ville være fair, og så kan man jo så se, hvor langt man kan komme, hvis man gør det på den måde. Underforstået – hvis jeg ikke har fået sagt det tydeligt – at SF ser med en smule kritik på det her forslag.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er jo interessant, hvordan hr. Ole Sohn mener, at den borgerlig-liberale regering blander sig i organisationernes måde at anvende deres penge på ved rent faktisk at give a-kasserne mulighed for selv at differentiere bidraget. I dag er det jo sådan, at lovgivningen netop forhindrer a-kasserne i selv at beslutte, hvordan de stykker deres økonomi sammen.

Desuden er det også lidt interessant, at hr. Ole Sohn mener, at den borgerlig-liberale regering nu vil bestemme, i hvilken a-kasse man skal væ-

re. Det er jo sådan set lige stik modsat. Det fremgår af lovforslaget, at nu kan den ikkeerhvervsaktive, den ledige, efterlønnen og andre selv bestemme, i hvilken a-kasse man vil være. Så det er jo lidt underligt at høre, at den borgerlig-liberale regering med dette lovforslag skulle lægge op til at blande sig i, hvor medlemmet er tilmeldt.

Så jeg skal bare høre, om hr. Ole Sohn er bekendt med, at det af lovforslaget fremgår, at a-kasserne ikke er tvunget til at differentiere forslaget.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har der normalt været en lang tradition for, at en hvilken som helst regering undersøger arbejdsmarkedslovgivningen hos arbejdsmarkedets parter, sådan at arbejdsmarkedets parter har indflydelse på, hvordan administrationen af forskellige love finder sted. Det har man ikke gjort i det her tilfælde. Man har måske nok spurgt, men man har ikke respekteret det, og det er, fordi man vil have sin ideologiske politik ned over.

En a-kasse har faktisk en meget solidarisk opgave. De stærke, som har de gode, faste, sikre job, bidrager i kraft af den sikkerhed, de har i deres arbejde, ved at betale et administrationsbidrag, som er med til at sikre en finansiering af dem, som har de usikre job og meget brug for rådgivning og hjælp, fordi man selv kan risikere at blive arbejdsløs.

Det, der sker, når man laver den her såkaldte liberalistiske mulighed, er jo, at de, der har de gode, faste job, kan sige: Vi vil ikke betale så meget. Og hvad betyder det? Det betyder, at de, der har brug for det, og det er ofte dem, der har de laveste indtægter, er nødt til at yde et højere administrationsbidrag.

Hvis jeg skal sige det som i gamle dage på det gode, gamle danske sprog, ville jeg sige, at det er noget af det mest usolidariske, jeg kan forestille mig. Jeg kan godt se, at en liberalistisk ordfører kan have interesse i det, men hvorfor Folketinget skal gå ind og fremme en sådan udvikling, kan jeg simpelt hen ikke i min vildeste fantasi forestille mig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Tina Nedergaard for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg håber, hr. Ole Sohn er opmærksom på, at de lovpligtige ydelser fra a-kassens side ikke er omfattet af det differentierede administrationsbidrag. Jeg skal også høre hr. Ole Sohn, om det ikke er korrekt, at a-kasserne fortsat kan være nøjagtig lige så solidariske i fremtiden, som de er i dag. Det er så op til a-kasserne at vurdere i modsætning til den situation, vi har i dag, hvor Folketinget, altså staten, har defineret, hvad man skal og ikke skal i en a-kasse. Forslaget lægger i sin opbygning simpelt hen op til en større bestemmelse i a-kasserne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu håber jeg så sandelig ikke, at Venstres ordfører har den opfattelse, at det er tilstrækkeligt, at en a-kasse bare opfylder lovens bestemmelser.

Vi har en beskæftigelsesminister, som forlanger, at de ledige skal gøre mere end det, loven tilsiger, fordi man af egen kraft aktivt skal søge job og hele tiden være aktiv. Det er klart, at det koster penge, når en a-kasse så siger: Vi vil ikke bare leve op til lovens bestemmelser, vi vil gøre mest muligt, for at vores medlemmer får den hurtigste vej fra ledighed til job – ved at ansætte flere jobkonsulenter, uddannelseskonsulenter, vejledere, og hvad det måtte være. Det betaler vi solidarisk, fordi de, der har de sikre job, naturligvis også skal være med til at betale for dem, som har de usikre job. Hvorfor? Fordi de, der har de sikre job, måske kan ende i den samme situation.

Jeg ved godt, at det er en tankegang, som ligger en liberalist meget fjern, men hvis man tror, at det er den enkeltes eget problem, så hopper kæden af, og det er deri, vi faktisk oplever, at vi får et samfund med stigende uligheder. Det ønsker jeg ikke. Men jeg ved godt, at det ser vi meget forskelligt på i forhold til Venstre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går til den sidste i ordførerrækken. Det er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når jeg ser sådan et forslag som det her, siger jeg til mig selv, at det godt nok er godt, at jeg ikke er ansat i en a-kasse eller for den sags skyld er arbejdsløst medlem af en a-kasse, for det er utroligt, så mange gange regler ændres, og reglerne

kan tit være meget uforståelige, ikke mindst for de arbejdsløse.

Forslaget her er jo et stort sammensurium af nogle små forbedringer, nogle små forringelser, nogle begrænsede forenklinger og det modsatte. Indimellem skinner regeringens ideologiske projekt, som på længere sigt går ud på at løsrive a-kasserne fra de faglige organisationer, igen. Men det bliver selvfølgelig skjult godt, når vi har et forslag, hvor det hele bliver blandet sammen.

Forslaget har angiveligt set dagens lys på baggrund af afsnittet om frit valg af a-kasse i regeringsgrundlaget, og hvorfor så spørgsmål om referenceperioder, regler om tilbagebetaling, sletning og inddrivelse af statsgæld osv. skal tages med i den sammenhæng, kan måske være svært at se meningen i.

Kl. 15.30

Det bliver ikke mindre uforståeligt af, at de ti ændringsforslag, som er indeholdt i lovforslaget, ikke har været en tur igennem det såkaldte ydelsesudvalg, hvor arbejdsmarkedets parter kunne have gennemtygget forslagene, inden de blev fremsat.

Men lad mig i hvert fald tage nogle af de vigtigste elementer i lovforslaget:

Først vil jeg godt sige, at på plussiden tæller faktisk ændring af reglerne om opgørelse af referenceperiode. Det lyder måske for nogle som en teknisk finurlighed, men det kan have betydning, når en arbejdsløs skal have udregnet sin dagpengeperiode og dagpengenes størrelse.

Jeg vil også godt give et plus til det at fjerne forrentningen af de beløb, et a-kassemedlem skal tilbagebetale i de situationer, hvor tilbagebetalingen ikke skyldes fejl og udeladelser hos vedkommende selv.

Og endelig vil jeg også sige, at jeg er tilhænger af forslaget om forenklinger.

Til gengæld må jeg nok sige, at forslaget om, at a-kasserne kan indføre en forskel i serviceniveauet over for forskellige medlemmer af a-kassen, er noget snavs. Kombineret med forskellige niveauer i det administrationsbidrag, som medlemmerne skal betale, vil der reelt være tale om et opgør med de solidariske principper, som er hele grundlaget for a-kassernes arbejde.

Nogle arbejdsløse har selvfølgelig mere brug for a-kassernes hjælp end andre, men det skal ikke betyde, at det enkelte medlem nu skal til at betale mere, hvis vedkommende har brug for mere hjælp fra sin a-kasse, end sidemanden har.

Der er altså problemer i forslaget, og på den baggrund er Enhedslisten skeptisk over for forslaget. Der er i hvert fald ikke tale om et forslag, som for alvor gør op med de bureaukratiske regler, der gør livet surt for så vel de ansatte i a-kasserne som deres medlemmer.

Jeg håber meget, at vi i løbet af udvalgsarbejdet vil kunne få delt snot for sig og skæg for sig på den måde, at vi kan få gennemført de små forbedringer og forenklinger, der rent faktisk er, og til gengæld ikke gennemfører de ideologiske angreb på solidariteten i a-kasserne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste på talerstolen er beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den behandling, lovforslaget har fået i Tinget i dag. Med lovforslaget får den enkelte borger større frihed til at vælge a-kasse, herunder flytte fra en a-kasse til en anden. Samtidig skabes der mulighed for, at a-kasserne kan differentiere administrationsbidraget, for så vidt angår ikkelovpligtige aktiviteter.

Der åbnes herved op for øget konkurrence mellem a-kasserne til fordel for borgerne i form af bedre medlemservice og et pres for lavere administrationsomkostninger.

Endelig sker der med lovforslaget en præcisering af tidsbegrænsningen af retten til supplerende dagpenge og en række forenklinger af overvejende administrativ karakter.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor vi får lejlighed til at drøfte de spørgsmål, der har været rejst under debatten.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kunne godt tænke mig lige her på falderebet at spørge ministeren om, hvilken form for garanti vi har for ikke at komme i den situation, som formanden for Danske Sundhedsorganisationers a-kasse præsenterede os for på udvalgs-mødet i går, altså det her med, at man som ledig kan putte sig ved at flytte over i en tværfaglig a-kasse i en situation, hvor en – set med den lediges øjne – lidt for aktiv a-kasse-medarbejder ånder ham eller hende i nakken.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den enkelte lediges ledigheds- og aktiveringsforløb, herunder den seneste rådighedsvurdering i den tidligere a-kasse, vil fremgå af de medfølgende oplysninger til den nye a-kasse. Ved mulige rådighedsvurderinger vil den tidligere a-kasse også kunne bemærke dette til den nye a-kasse på overflytningsblanketten. Den nye a-kasse vil dermed kunne sikre, at den ledige rådighedsvurderes og deltager i aktivering.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu kan jeg forstå, at bekymringen for sygeplejerskerne vedrører, at de er meget, meget hurtige til at henvise deres ledige medlemmer til de ledige stillinger. Skal jeg forstå det således, at ministeren ikke er bekymret for, at der kan komme en situation, hvor en ledig så vælger at flytte over i en tværfaglig a-kasse, som selvfølgelig ikke ligesom sygeplejerskernes a-kasse har samme viden om a-kassernes arbejdsmarked eller har samme mulighed for med præcis den samme hastighed at få anvist vedkommende derhen, hvor det ledige job er?

Skal jeg forstå det således, at det ikke er en bekymring, ministeren har? Kan han her garantere over for mig, at det ikke vil svække den indsats, som vi i øvrigt gør for at skaffe ledige i arbejde?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at det, jeg er optaget af ved denne lovgivning, er at sikre de enkelte medlemmer nogle muligheder for at kunne se, hvad man får for sine medlemskroner.

Vi skal jo ikke glemme, at de her private foreninger, som a-kasserne er, altså administrerer, tror jeg, ca. 40 mia. kr. af skatteydernes penge. Derfor må man vel nok kunne sige, at der er en vis forpligtelse også fra politikernes side til at interessere sig for, om det foregår billigst muligt, og om det foregår bedst muligt, og i hvert fald om det enkelte medlem har mulighed for at se, hvad han får for sine medlemskroner.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 27/10 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Britta Schall Holberg (V):

Dette første lovforslag af to i denne folketings-samling om tildeling af dansk indfødsret og dansk statsborgerskab omfatter 2.847 voksne og ca. 2.074 børn.

Jeg sad og kiggede på, hvem der får statsbor-gerskab, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, og det havde jeg egentlig lyst til at fortælle lidt om, for bag tallene gemmer sig nemlig bl.a. 155 fra Jugoslavien, 247 fra Irak, 377 fra Bosnien-Her-cegovina, 371 fra Somalia, 242 fra Tyrkiet og 18 fra USA.

Men det tæller også 25 fra Storbritannien, 3 fra Sverige, 2 fra Norge, 46 fra Thailand, 54 fra Vietnam, 48 fra Polen, 31 fra de baltiske lande, 25 fra Storbritannien, 17 fra Ukraine, 55 fra Den Russiske Føderation, 10 fra Egypten, 19 fra Bra-silien, 50 fra Kina, 16 fra Israel, 5 fra Italien og 3 fra Island, og så er der flere endnu; det vil den, der kan regne sammen, se.

Jeg nævner disse tal, fordi det har slået mig, hvor vidt forgrenede vejene er for mennesker, der søger dansk statsborgerskab. Billedet er alt-så ikke helt så entydigt, som det ofte fremstår i debatten. Det havde jeg faktisk bare lyst til at nævne her.

Venstre støtter i øvrigt forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu synes jeg altid, at det er meget positivt, at vi ved de her behandlinger er i stand til at give en

lang række mennesker dansk statsborgerskab. Men vi har jo nogle problemer i den måde, Fol-кетинget behandler spørgsmålet om dansk stats-borgerskab på, i og med at der er et flertal i Ind-fødsretsudvalget, som gang på gang kommer med opstramninger, der gør, at rigtig, rigtig mange mennesker får afslag på dansk indføds-ret og dermed afslag på muligheden for at være en del af det demokratiske Danmark og deltage i den demokratiske proces.

Det seneste, der er kommet frem, er, så vidt jeg har forstået, at man vil til at stille krav om, at folk skal have haft arbejde i – det er det, jeg har hørt – 4 ud af de sidste 5 år for at kunne få stats-borgerskab.

Jeg vil bare høre Venstres ordfører, om det er rigtigt, at det nu skal til at være en betingelse for at få statsborgerskab i det her land, at man har haft arbejde i 4 ud af de sidste 5 år. Er det det, der ligger på tegnebrættet for fremtiden?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg kan forstå, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr har hørt radioavis i morges, og jeg kan bekræfte, at der er drøftelser i gang i ministeriet, men jeg kan selv-følgelig overhovedet ikke herfra fortælle, hvad drøftelserne handler om.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er øjensynligt sådan, at nogle af de menne-sker, som har det sværest i det danske samfund, har boet her i mange år, men måske har nogle problemer. Jeg vil så spørge Venstres ordfører, om ikke det vækker en vis bekymring, hvis man siger til dem: Desværre, I kan ikke få et dansk statsborgerskab, I kan ikke få retten til f.eks. at stemme til folketingsvalg, I er ikke rigtig en del af det danske samfund.

Kan det ikke bekymre, hvad det kan medføre af isolation og modsætninger i det danske sam-fund, hvis man forfølger den linje?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jamen der er heller ikke nogen, der siger, at no-gen forfølger den linje. Det, der er til drøftelse, er jo, at udvalget ud fra den enkelte sag, som kommer til drøftelse med hensyn til dispensa-tioner, kan drøfte, om udvalget synes, at det er rimeligt eller ikke rimeligt at give dette eller hint menneske, som måske netop har de egenskaber,